Написав Світлана Касянчик
П'ятниця, 04 листопада 2011, 12:53

Буває, хтось кинеться на амбразуру,
На себе силкуючись залп спрямувати,
Від вірної смерті когось врятувати.

Трапляється, люди з розгону та здуру
Під дружні овації пруться у жерла:
Їх мрія прославитись заживо зжерла.

А є ще десь хворі на голову душі,
Не їхнє це: з ближніми в злагоді жити,
За щастя їм в полум'ї сварок горіти.

Їм - мокро на морі, їм - сухо на суші.
Кругом – лиш запроданці і дилетанти,
З гнилою підкладкою всі варіанти.
.
Існують й умільці народного руху.
Вони геометрію вчили ретельно
Й старанно обчислюють де воно стрельне.

Нап'ялена маска високого духу,
За правду воюють до кутнього зуба,
Дебатами ж їхніми кормиться згуба.

Мораль до вірша? А немає моралі!
Якби ж ми хотіли на мир працювати –
У дотах старих поржавіли б гармати.